

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.077/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Szikszai Márta ügyvéd (cím17) által képviselt **Felperes1** (cím1) **felperesnek**, a Kovács Ügyvédi Iroda (Cím18) által képviselt **Alperes1** (cím14) **alperes** ellen munkaviszony iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 21.M.70.239/2022/45. számú ítélete ellen, az alperes 46. számú fellebbezése folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlájára – 308.800.- (háromszáznolcezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60 napon válik esedékessé.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 240.000.- (kétszáznegyvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felek között 2017. március 1. napjától jött létre határozatlan időtartamú munkaviszony, a felperes munkaköre értékesítő volt. A felperes 2021. január 1. napjától hatályos munkaszerződés módosítása szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójaként tanúl - az alperesi ügyvezető apja - került feltüntetésre. Az alperes ügyvezetője ekkor tanú11 volt, aki

tanúl lányának a férje. 2021. július 24. napjától az alperes ügyvezetője névű volt. Az alperesnél ténylegesen a munkáltatói jogkört az alperesi ügyvezető apja, tanúl gyakorolta.

[2] tanúl és a felperes között (szexuális kapcsolatra is kiterjedő) magánjellegű kapcsolat állt fenn. A felperes 2022. június 21. napján 16:30 és 17:00 óra között terhességi tesztet végzett el, amely pozitív eredményt mutatott. A felperes és tanúl ezt követően többször is beszéltek telefonon egymással. tanúl a felperes várandósságáról szóló bejelentése alapján, a gyermek megtartását ellenezte és közölte a felperessel, hogy amennyiben a gyermeket megtartja, úgy köztük a magánéletbeli viszonynak, és a további kapcsolatnak és a munkaviszonynak is vége lesz.

[3] tanúl 2022. június 22-én utasította a felperest, hogy aznap az otthoni munkavégzés helyett az alperes telephelyén végezzen munkát. A felperes az alperesi telephelyen megjelent, a munkavállalók skype szobájába belépett, és munkát végzett aznap.

[4] A felek között aznap a munkaviszony megszüntetése kapcsán egyeztetés zajlott le, az alperes azonban írásba foglalt közös megállapodást a felperesnek nem adott át, ilyen megállapodás a felek között nem készült. Az alperes a munkaviszony megszüntetésekor kiadandó igazolásokon viszont közös megegyezést tüntetett fel, és azokat az illetékes hatóságoknak megküldte.

[5] A felperes 14:25 perckor telefonon felhívta tanú7t, az alperessel kapcsolatban álló nagykereskedelmi cég alkalmazottját, és sirva mondta el neki, hogy az alperes megszüntette a munkaviszonyát, „mert babát várok” és hogy aznap a párja is elhagyta. A felperes 2022. június 22. napján 15:02 perckor kezdődő chat-ben közölte barátnőjével tanú9val, hogy „munkánélküli vagyok, szingli és terhes”. A felperes 2022. június 22. napján az alperes telephelyén találkozott tanú10nal, az alperes egyik üzleti partnerével, akinek sírós arccal annyit mondott, hogy „ma vagyok utoljára”, „nem én akartam.” A felperes a 16:30 perc körül találkozott az értekezletre érkező tanú8val, és elmondta, hogy „az anyaságot választottam a munka helyett”, amely döntését tanú8 helyeselte.

[6] A felperes 2022. június 28. napján írásban megtámadta a közös megállapodást, illetve a munkáltatói felmondás visszavonását kérte. Az ugyanezen tartalmú megtámadást, felmondás visszavonását a felperesi jogi képviselő 2022. június 29. napján az alperesi képviselőnek postai úton megküldte.

[7] Az alperesi képviselő 2022. június 30. napján akként válaszolt, hogy a munkáltató a közös megegyezéssel megszüntetett munkaszerződést nem kívánja visszavonni, sem a munkaviszonyát helyreállítani.

Kereset

[8] A felperes a keresetében elsődlegesen a megszüntetett munkaviszony helyreállítását kérte, hivatkozva arra, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére irányuló megállapodás megtévesztésen alapult, így az érvénytelen. Másodlagosan a felperes – arra az esetre, ha a közös megállapodás aláírására nem került sor - a 2022. június 22. napján megszüntetett munkaviszony helyreállítását kérte, tekintettel arra, hogy az alperes felmondása jogellenes. A helyreállítás iránti kérelmét a várandóssága bejelentésére alapozta. Harmadlagosan elmaradt munkabér megfizetését, negyedlegesen 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest, illetve perköltségigényt is előterjesztett.

[9] A sérelemdíj iránti igénye alapjául a várandósság tartama alatt és a várandósság ténye miatt történő jogviszony jogellenes megszüntetését, mint a felperes nyugodt, családi életéhez való jogának megsértését jelölte meg.

Ellenkérelem

[10] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[11] Vitatta, hogy tanúl az alperesnél munkáltatói jogkör gyakorlója lett volna, állította, továbbá, hogy a felperes tanúlt vagy az alperest a várandósságáról 2022. június 21. napján nem tájékoztatta. Hivatkozott arra, hogy a munkaviszony közös megállapodással való megszüntetése egyező akarattal létrejött, amelyet alátámaszt az is, hogy a felperes a további napokon nem kísérelte meg felvenni a munkát. A felperes által kezdeményezett felmondás valódi oka az volt, hogy tanúl bejelentette, a továbbiakban nem kíván részese lenni a cég mindennapi munkájának, a felperes közvetlen felettese tanúll lett volna, akit a felperes nem fogadott el.

[12] Utóbb a munkáltató arra is hivatkozott, hogy a felperes munkájával kapcsolatban szakmai problémák merültek fel, emiatt tanúl a 2022. június 21. napján a munkaidő utáni telefonhívások során kérdőre vonta. A felek között egyeztetések zajlottak a munkaviszony megszüntetése kapcsán, mely során a felperes a közös megegyezést elfogadta. A felperes ezért 2022. június 22. napján nem volt zaklatott, a munkafadatait átadta, a munkatársaitól elbúcsúzott és egészen kb. 17: 00 óráig az alperesnél tartózkodott.

Az elsőfokú bíróság határozata

[13] Az elsőfokú bíróság a felek között fennállt jogviszonyt helyreállította, figyelemmel arra, hogy az alperes 2022. június 22. napján jogellenesen szüntette meg a jogviszonyt. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabér címén 1.579.560 forintot, sérelemdíj címén 500.000 forintot, valamint 770.000 forint + áfa perköltséget.

[14] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelme alapos.

[15] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes családi kötelékben eljáró cégvezetés (apa, lánya, veje) mellett tanú12 és tanú13 az alperes felé történő, tanú8 és tanú9 a felperes felé történő elkötelezettsége a bíróság számára megállapítható volt. A bíróság megállapította azt is, hogy tanú1, tanú10, tanú7 tanúkra a kihallgatásuk előtt nyomást gyakorolt.

[16] A bíróság értékelte, hogy tanúl a felperessel folytatott privát skype üzenet üzenetfolyamát törölte, a képet és hangot is rögzítő felvételeket szintén törölte.

[17] Mindezen adatok alapján a várandósság bejelentése és a jogviszony megszüntetése körében túlnyomórészt közvetett bizonyítékok álltak a bíróság rendelkezésére. A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279.§ (2) bekezdése alapján

az okirati bizonyítékokat, az elfogulatlannak tekinthető tanú10 és tanú7 vallomásait, kisebb részben tanú8 és tanú9 vallomásait vette figyelembe. Míg tanú1, tanú11, tanú12, tanú13 vallomásait csak annyiban, amennyiben azok a fenti okirati bizonyítékok tartalmával összeegyeztethetőek voltak, azokat támasztották alá.

[18] Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy tanú12, tanú11 és tanú1 a napi munkaidőt követően is rendszeresen közösen magánprogramot szerveztek (edzőterembe jártak, sütögetésen vettek részt), valamennyi tanú által előzetesen becsatolt „Nyilatkozat” azonos formátumú volt. A „Nyilatkozat”-ok pedig erős érzelmi töltéssel voltak tele.

[19] Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy tanú1 volt a munkáltatói jogkör gyakorlója. Az ítélet indokolása szerint tanú1 maga is állította, hogy a felperes közvetlen felettese volt és a napközbeni kettőjük közötti nagyszámú hívásváltás igazolta, hogy a felperes részére utasításadási jogkörrel bírt. Továbbá tanú1 jelentette be a felperes munkaviszonyának a megszüntetését. Az alperesi munkavállalók között a kommunikációban tanú1t nevezték „főnöknek”, az alperesi ügyvezető „Apa a mi vezetőnk” bejegyzést tette. A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes alappal következtethetett az ő munkáltatói jogkör gyakorló jogosultságára.

[20] Az elsőfokú bíróság a várandósság bejelentése kapcsán hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 6.§ (4) bekezdésére, miszerint a felperesnek a várandósságáról az alperest tájékoztatnia kellett. A bíróság a felperes és tanú1 telefonváltásából, a felperesnek a nőgyógyással történt telefonhívásaiból és smsváltásaiból meggyőződés szintjét elérően elfogadta, hogy a felperes a várandósságáról 2022. június 21. napján 16.30-17.00 óra körül szerzett tudomást, és azt a vélt apa és a munkáltatói jogkör gyakorlója felé ekkor bejelentette. Ezt a körülményt alátámasztotta az a tény is, hogy a felperes tanú9 részére 2022. június 22. napján, 15:02 perckor kezdődő chatfolyamban bejelentette, hogy „munkanélküli, terhes és szingli”. Továbbá tanú8 munkavállalónak a felperes előadta, hogy várandósságát tanú1nek bejelentette és „a munka helyett az anyaságot” választotta. A várandósság bejelentését cáfolni kívánó alperesi és az alperes által indítványozott tanúk által tett előadást a bíróság nem tartotta valósnak.

[21] A munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felek egyező előadása volt, hogy a munkaviszony megszüntetésekor kiadandó igazolásokat közös megállapodásra utaló tartalommal 2022. június 22. napján 14:03 percet követően az alperes a felperesnek átadta, aki azokat aláírta, de a felek között írásba foglalt megállapodás a jogviszony megszüntetésére nem jött létre. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el, hogy a felperes munkavállalói felmondást kezdeményezett volna, figyelemmel arra, hogy ezt nem bizonyította az alperes. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy 2022. június 22. napján a felperes akaratelhatározása és annak határozott kifejezése hiányában közös megállapodás nem jött létre. A felperes 2022. június 29. napján ésszerű és közeli határidőben a megtámadást és felmondás visszavonását közölte az alperessel, ami azt támasztja alá, hogy a munkaviszony megszüntetését nem akarta. Megállapítható, hogy a felek között a munkaviszony megszüntetése iránti közös megállapodás nem jött létre, önmagában az igazolások ilyen tartalommal való kiadása jogellenesen történt. Így a munkaviszony nem munkavállalói felmondással, nem a felek közös megállapodásával, hanem az alperes írásba nem foglalt, jogellenes intézkedésével szűnt meg.

[22] A sérelemdíj kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes a sérelemdíj vonatkozásában nem terjesztett elő részletes ellenkérelmet. A bíróság megállapította, hogy a felperes várandós volt, a munkaviszonyát az alperes jogellenesen szüntette meg, munkabért nem kapott, határozott ideig járó álláskeresői járadékban részesült. Mindezek a felperes emberi méltóságát, a magánélete autonómiáját, a nyugodt családi élethez való jogát, mint személyiségi jogát sértik. Ezen jogok magában foglalják az anyának azt a

jogát, hogy gyermekvállalásról döntsön, a gyermekvárást örömteli módon és anyagi biztonságban, nyugodt körülmények között élje meg, melyet az Mt. 65. § (3) bekezdés a) pontja felmondási tilalommal is támogat.

A bíróság a jogsértés ténye és a jogsértés felperesre és környezetére gyakorolt hatását vizsgálva elfogadta, hogy perbeli történések a felperes számára bizonytalanságot eredményeztek, anyagi helyzete elnehezült, a különleges élethelyzetében (gyermekvárás) anyagilag kiszolgáltatott, bizonytalan helyzetbe került és az alperes jogellenes intézkedés folytán ezek következményeként stressznek volt kitéve. Mindezen jogsértések alapján a kereseti kérelemben igényelt sérelemdíjat a bíróság megfelelő mértékűnek ítélte meg.

[23] A bíróság mellőzte az alperes által indítványozott név³ és tanú² tanúkénti kihallgatását.

[24] név³, az alperes fuvarozó partnere a 2022. június 22. napján történt eseményeknél nem volt jelen, történekről őt senki nem tájékoztatta. Ezen túlmenően ő az alperessel rendszeres üzleti kapcsolatban, vele anyagi érdekeltségben álló személy, így tőle elfogulatlan vallomás nem volt várható.

[25] tanú², alperesi informatikus a felek előadása szerint tanú¹ sógora, így szintén a családi alapú elfogultság kockázata mellett lett volna kihallgatható. Ő szintén nem volt jelen 2022. június 22. napján az alperesi telephelyen, így arra sem merült fel adat, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatban egyeztettek volna vele a felek.

[26] Az alperes érdemi tárgyalási szakban jelentős terjedelmű, informatikai adatot tartalmazó kimutatásokat kívánt okirati bizonyítékként utólagos bizonyítás keretében csatolni, melyet az elsőfokú bíróság indokolt végzésével elutasított. Az elsőfokú bíróság az alperesi jogellenes megszüntetés kapcsán az Mt. 83. § (1) bekezdés b) pontja és az Mt. 65. § (3) bekezdés a) pontja alapján a felperes munkaviszonyát helyreállította.

Fellebbezés

[27] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes első-, és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[28] Az alperes a hatályon kívül helyezés kapcsán előadott fellebbezési indokolása szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi, és anyagi jogi jogszabályokat sértett, figyelemmel arra, hogy az utólagos bizonyítási indítványokat elutasította és tanú², tanú¹⁰ tanúk meghallgatását mellőzte, tanú⁸ szembesítése pedig elmaradt.

[29] Az elsőfokú bíróság a tényállást nem tisztázta, figyelmen kívül hagyta az alperes által bejelentett és részben meghallgatott tanúk által előadottakat, így téves jogi következtetéseket vont le, nem tett eleget a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényben (Pp.) foglalt tényállástisztázási és bizonyítási kötelezettségének.

[30] Az alperes a hatályon kívül helyezés iránti kérelem körében hivatkozott arra, hogy a felperes 13/F/1. szám alatt meghamisított bizonyítékot csatolt, mellyel az elsőfokú bíróságot megtevesztette. E körben előadta, hogy a társaság könyvelését végző cég, illetve annak vezetője nem tudott a felperes által benyújtott munkaszerződés módosításáról. A könyvelő meghallgatásával tisztázható lett volna, hogy a felperes által becsatolt „Munkaszerződés módosítás” megfelel-e a valóságnak.

[31] tanú2 tanú meghallgatását pedig azért kérte, mivel az objektív informatikai bizonyítékok feltárása és a tárgyalás során közvetlen meggyőződés érdekében az alperes bizonyítékait alá tudta volna támasztani. Az elsőfokú bíróság által a tanú elutasítására vonatkozó végzés megalapozatlan, mivel informatikai tudást és hozzáférést igénylő objektív informatikai bizonyítékok feltárását és a tárgyalás során történő közvetlen meggyőződést a rokoni kapcsolat nem befolyásolhatja semmilyen módon.

[32] Előadta továbbá, hogy tanú10 tanú meghallgatásának elutasítását az elsőfokú bíróság nem indokolta, amely szintén súlyos eljárási szabálysértés.

A munkáltatói jogkör gyakorlója

[33] Az alperes hivatkozott arra, hogy tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a megállapításra, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója tanú1 volt. Nem létezik ugyanis olyan felperesi munkaszerződés módosítás, amelyben tanú1 a felperes munkáltatói jogkör gyakorlójaként került volna feltüntetésre. Az alperesi hivatkozást támasztotta volna alá tanú10 tanú vallomása. Előadta, hogy tanú8 tanú a perben nem csatolt és nem mutatott fel munkaszerződés-módosítást. A felperes tanú8 munkaszerződés módosítását – az alperesi ügyvezető aláírásával ellátva – egyszerűen „belecsempészte az általa tiltottan kifürkészett levelezésről készített képernyőfotók közé, mintha az a tanú8t érintő szerződésmódosítás, a kifürkészett alperesi levelezés tartalma lett volna”. Az alperes bizonyította, hogy név1 látta el a munkáltatói jogkört.

A várandósság bejelentése

[34] Az alperes előadta, hogy a felperes állítása szerint skype üzenetben jelentette be 2022. június 21-én a terhességét tanúnak és fényképet küldött az állítólagos pozitív terhességi tesztről. Ennek ellenére sem a skype üzentet, sem a terhességi tesztről készített fényképet nem tudta bemutatni. A név4 nőgyógyással folytatott smsváltás nem tartalmaz adatot arról, hogy a felperes terhességi tesztet készített volna és arról sem, hogy várandóssága állt volna fenn. Az alperes 3 tanúval igazolta, hogy a felperes 2022. június 21-én az állításával ellenkezőleg arról tájékoztatta telefonon – a felperes által közölt tünetek alapján gyanakvó - tanú1t, hogy terhessége nem állhat fenn, mivel fogamzásgátló gyógyszert szed és az általa elmondott tünetek (hasfájás) viszont hónapokra visszamenően fennállnak. tanú1 pedig nem tett apaság elismerő nyilatkozatot.

[35] Előadta, hogy a felperes hamisan állította, miszerint „tanú10nak elmondtam, hogy azért rúgtak ki, mert babát várok”. A felperes ezen hamis állításával megtévesztette az elsőfokú bíróságot. tanú10 tanú egyértelműen elmondta, hogy a felperes felmondásáról és az eseményekről nincs közvetlen tudomása.

Közös megegyezés

[36] Az alperes előadta, hogy négy tanúvallomással igazolta, miszerint a felperes kezdeményezésére, és szándéka szerint került közös megegyezéssel megszüntetésre a munkaviszonya. A felperes szándéka az akarata szerinti közös megegyezéssel munkaszerződés megszűnése után a munkaviszony helyreállítására nem irányult. Az alperes tanúkkal igazolta, hogy a felperes munkaviszonya megszűnése után még 2022. június 30-án sem kívánta a munkát felvenni. Közölte, hogy visszaléptetése után azonnal betegség nélkül betegállományba vonul. Az elsőfokú eljárásban a felperes az elsőfokú bíróság által is ismert egyezségi ajánlatában (még a terhessége elején járva) ugyancsak kikötötte, hogy semmilyen munkavégzésre nem hajlandó, munkavégzés nélkül tart igényt az alperestől jövedelemre és szociális ellátásra.

[37] A felperes munkaviszony megszüntetésére irányuló szándéka 2022. június 22. után sem változott meg, a felperes mindössze csalárd módon az alperes jóhiszemű eljárásával visszaélve kísérelt meg munkavégzés nélkül jövedelemhez és állami juttatásokhoz jutni.

[38] tanú11 és tanú1 tanúvallomást tettek arról, hogy a felperes azon okból nem kívánt az alperesi társaságnál munkát végezni, mivel tanú1 2022. július 1-jétől nem kívánt részt venni a társaság vezetésében. Ezt követően pedig tanú11 lett az ügyvezető, akivel a felperes nem kívánt együtt dolgozni és közölte, hogy felmond „mert a gyerekeknek ő nem fog ugrálni.”.

Egyoldalú jogellenes munkáltatói intézkedés

[39] Az alperes hivatkozott arra, hogy tanúkkal és informatikai bizonyítékokkal igazolta, hogy a kilépő iratok aláírásáig és a jelentős összegű készpénz átvételéig a felperes együttműködő volt, a magatartása és a közlései az iratok és a kért készpénz birtokba jutása után változott meg. A felperes érdekében állt a közös megegyezéssel szerződésbontásból fakadó kilépő iratok és a jelentős készpénz összeg átvétele. A felperes törekvése a kilépő iratok és a jelentős készpénz birtokába jutás után, már csalárd módon munkavégzés nélküli jövedelemszerzésre irányult.

[40] A felperes hamis állításainak bizonyítására az alperes csatolta a menetlevelet, a szállítás tervezést, amely egyértelműen bizonyította, hogy tanú12 nem volt jelen a tanú8val történt beszélgetésnél, amikor is a felperes azt közölte tanú8val, hogy „az anyaságot választottam a munka helyett”. A többi három tanú szintén igazolja, hogy tanú12 és tanú13 nem voltak jelen a 16:30 perckor kezdődő értekezleten, így a felperesi előadás és tanú8 tanúvallomása nem felel meg a valóságnak.

[41] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság felhívására a telephelyen elhelyezett kamerák felvételeit csatolta, azonban a kamerafelvételek rendszerszintű két hét utáni automatikus törlése jogszerűen történt meg. A felperes utolsó munkanapjának rekonstruálása érdekében az alperes bizonyítékként informatikai bizonyítékokat csatolt, amelyekből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes mikor, hol tartózkodott, mikor, hol, milyen feladatokat végzett.

[42] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság tanú10t és tanú7t elfogult tanúként jelölte meg, figyelemmel arra, hogy tanú1 nyomást gyakorolt a tanúkra. A tanúk viszont elmondták, hogy rájuk senki nem gyakorolt nyomást, mely tény alátámaszt az alperes által becsatolt irat.

[43] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az alperes szándéka a munkaviszony végleges megszüntetésére irányult és azt írásbeli intézkedés nélkül jogellenesen meg is szüntette, megalapozatlan. A felperes által indítványozott és ki is hallgatott tanúk vallomása sem támasztotta alá a felperes állítását.

[44] Az alperes kérte, hogy a másodfokú bíróság tanúként hallgassa meg tanú2t és tanú10t, az elsőfokú eljárásban előterjesztett indokok alapján.

Fellebbezési ellenkérelem

[45] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és érdemi döntése alapján.

[46] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a 2022. szeptember 22. napján megtartott tárgyaláson tájékoztatta a feleket a bizonyítási érdekről. Ennek megfelelően a jogvitában az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a munkaviszony megszüntetése a kiállított igazolás tartalmának megfelelően, a felek közös megállapodásával szűnt meg, és teljességbe ment. Míg a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a munkaviszony megszüntetésére az alperes jogellenes felmondása miatt írásbeli intézkedés nélkül került sor.

[47] A felperes a perben ráeső bizonyításnak sikerrel eleget tett, az általa csatolt okirati bizonyítékok, továbbá az indítványozó tanúk vallomásai alapján a bíróság meggyőződés szintjét elérő álláspontját rögzítette.

[48] Az utólagos bizonyítási indítvány vonatkozásában hivatkozott arra, hogy nem fogadható el az alperes azon érvelése, miszerint az érdemi tárgyalási szakban vált számára ismertté, hogy tanú2 és név3 tanúk meghallgatása szükséges. Az alperesnek az általa utólagos bizonyítékként előterjesztett „informatikai bizonyítékok” már a perfelvétel során is rendelkezésére álltak.

[49] név3 tanú meghallgatásával kapcsolatban a felperes előadta, hogy nem volt jelen 2022. június 22-én az alperesi telephelyen, és alperes sem hivatkozott arra, hogy az e napon történetekről legalább közvetett tudomása lenne.

[50] tanú2 tanú kapcsolatában előadta, hogy ő is közvetett tudomással bír a megtörtént eseményekről. Az alperes által hivatkozott „felperes által meghamisított, manipulált bizonyítékok” hamis mivoltának bizonyítására nem alkalmas a tanúbizonyítás. Hivatkozott továbbá arra, hogy a telefonhívásokról és az SMS-ekről készült képernyőfotók meghamisítására az alperes az elsőfokú eljárásban egyáltalán nem hivatkozott. A 2022. június 22-ei események kétséget kizáró bizonyítására az alperesi telephelyen képet és hangot rögzítő kamerafelvételek lettek volna alkalmasak, az alperes azonban ezeket nem szolgáltatta. Az alperes nem csatolta az „Feladatok” elnevezésű skype szoba bejegyzéseit sem.

[51] tanú10 könyvelő tanú meghallgatásának mellőzéséről valóban nem rendelkezett az elsőfokú bíróság, de a tanú meghallgatása irreleváns, figyelemmel arra, hogy a felperes által F/13. szám alatt csatolt bizonyíték hamis mivoltának igazolására irányult.

[52] A munkáltatói jogkör gyakorlója vonatkozásában előadta, miszerint az F/13. számú melléklet vonatkozásában sosem állította, hogy tanú8 ugyanilyen tartalmú, felek által már aláírt munkaszerződés módosítása az F/13. szám alatti e-mailnek az eredetije. Mindvégig azt állította, hogy ebben az időszakban tanú8 aláírt munkaszerződés-módosításához hasonlóan, felperes és az alperes többi alkalmazottjának munkaszerződés-módosítását az alperes elkészítette, az a felperes esetében aláírásra került, de aláírt példánnyal nem

rendelkezik. A felperes abból a célból csatolta tanú8 aláírt munkaszerződéséről készített fényképfelvételt, hogy bizonyítsa, hogy az alperes részéről nemcsak tervezet volt az, hogy az alperes munkavállalói felett a munkáltatói jogokat tanúl gyakorolja, hanem alperesi ügyvezető részéről az tanú8 vonatkozásában ténylegesen aláírásra és átadásra került.

[53] A felperes csupán valószínűsítette az F/13. számú melléklet tartalmával megegyező munkaszerződés-módosítását, melyet alátámaszt a tanú erre vonatkozó vallomása, továbbá az alperesi szervezeten belüli munkavállalók tanúl felé megnyilvánuló kommunikációja is. Így pedig bizonyítást nyert, hogy tanúl gyakorolta a munkáltatói jogokat. Hivatkozott arra, hogy az F/21. számú mellékletként csatolt tanúl 2020. december 20-án folytatott levelezését egy ügyvéddel, melyben arról folyt egyeztetés, hogy tanúlt hogyan nevezik ki általánosan a munkáltatói jogkör gyakorlójának az alperesi társaságnál

[54] A munkáltatói jogkört gyakorló személy megállapításának azért van jelentősége, mert a felperes a várandósságát tanúlrel, a munkáltatói azonnali hatályú felmondás közlését megelőzően közölte. Munkajogilag irreleváns az a tény, hogy tanúl, a felperes akkor még születendő gyermekének, felperes által vélelmezett apja is.

[55] Hivatkozott arra, hogy a várandósságát a munkáltatói jogkör gyakorlója felé közölte. Állítását alátámasztja az ambuláns lap, mely szerint a felperesnél az orvosi vizsgálatot (2022. június 23.) megelőző két nappal (2022. június 21.) pozitív terhességi tesztet végzett. Az elsőfokú bíróság helyes kontextusban értelmezte a 2022. június 22-én 15:02 perckor tanú9 részére küldött felperesi üzenetet.

[56] Az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte a felperes és tanúl között 2021. június 21. napján 16:30 – 17: 00 óra közötti telefonhívások állítólagos fűltanúi (tanú11 és tanú12) vallomását. Álláspontja szerint az alperes e körben nem értelmezte megfelelően az ítélet indokolását, mely szerint a bíróság nem tartja valósnak a tanúk arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy fűlük hallatára tanúl a vele kihangosítás nélkül telefonhívásban lévő felperestől a terhességére rákérdezett egy autóban ülve a tanúkkal, mint férfi kollégákkal, majd a felperes válaszát tanú11 kérdésére még el is ismételte.

[57] Az elsőfokú bíróság a munkaviszony megszüntetésére irányuló közös megállapodás hiányát megalapozottan, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg. A bíróság okszerűen nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, mely szerint a felperes azért kívánta munkaviszonya megszüntetését, mert tanúl 2022. július 1. napi távozását követően nem kívánt más vezetővel együtt dolgozni. E körülmény egyébként nem valósult meg, mert tanúl az alperes működéséből nem lépett ki, sőt az alperessel később vezetői munkaszerződést kötött.

[58] Az egyoldalú jogellenes munkáltatói intézkedéssel kapcsolatban előadta, az alperes ellenbizonyítása nem volt sikeres és teljesen értelmetlen az alperes informatikai bizonyítékokra történő hivatkozása, mely alapján a felperes 2022. június 22-ei munkanapja rekonstruálható

[59] A sérelemdíj kapcsán a felperes egyetértett az elsőfokú bíróság által tett megállapításokkal.

[60] Egyéb bizonyítékok vonatkozásában előadta, hogy a felperesnek az adatokhoz a munkaviszonya fennállása az alperes jogszerű hozzáférést biztosított, figyelemmel arra is, hogy otthon is dolgozott. Az alperes a felperes hozzáféréseit 2022. június 30-án vonta vissza, azonban az addig letöltött adatok a felperes számítógépén maradtak, azokhoz ő továbbiakban is hozzáfért.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[61] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[62] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntésével és annak indokaival egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[63] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a (2)–(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[64] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán kizárólag az alábbiakra mutat rá.

Eljárási szabálysértések

[65] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tisztázta, a bizonyítási eljárást a tényállás megállapításához szükséges és elégséges mértékben lefolytatta és abból helyes jogkövetkeztetést vont le. Az elsőfokú bíróság az alperes által meghallgatni kívánt tanú² és név³ tanúk meghallgatására vonatkozó indítványt részletesen megindokolta az elsőfokú ítéletben, mellyel a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett, ezért az indokolás szükségtelen ismétlése nélkül, az elsőfokú bíróság ítéletének ezen részét helybenhagyta.

[66] Az elsőfokú bíróság a 21.M. 70.239/2022/45. számú végzésében pedig az okirati bizonyítékok vonatkozásában helytállóan utasította el az alperes utólagos bizonyítási indítványát, amelyet teljeskörűen megindokolt, és azzal a másodfokú bíróság egyetértett.

[67] Az elsőfokú bíróság tanú¹⁰ tanú meghallgatásának elutasítását valóban nem rögzítette az ítéletben, ez azonban nem olyan súlyú eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezése lenne indokolt. tanú¹⁰ könyvelőt az alperes a jelen per szempontjából az alperesi társaság felépítéséről, illetve az ügyvezető személyéről, valamint a felperes által F/13. szám alatti bizonyíték hamis mivoltának terhére kívánta megnyilatkoztatni.

[68] Figyelemmel arra, hogy tanú¹⁰ tanú a 2022. június 21-én, illetve 22-én történt eseményeknél nem volt jelen, ezért szükségtelen volt a tanú meghallgatása, figyelemmel arra is, hogy a felek az F/13. számú mellékletet becsatolták, továbbá egyéb iratokat is, amelyet az elsőfokú bíróság megfelelően értelmezett és értékelt.

[69] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes a fellebbezésében hivatkozott első alkalommal az F/13. szám alatti bizonyíték hamis mivoltára. E körben a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 373. § (1) bekezdése kimondja, hogy a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során a – a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételekkel –

a keresetet a viszonkeresetet és a beszámítást, illetve az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. Figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes által benyújtott F/13. számú bizonyíték kapcsán, annak hamis mivoltára az elsőfokú eljárás során nem nyilatkozott és a Pp. 373. §-ban rögzített feltételeket nem igazolta, ezért a másodfokú bíróság a meg nem engedett ellenkérelem- változtatást elutasította.

A munkáltatói jogkör gyakorlója

[70] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 20. § (1) bekezdése szerint a munkáltató képviseletében jognyilatkozat tételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult.

[71] Az Mt. 46. § (1) bekezdése kimondja, hogy a munkáltató legkésőbb a munkaviszony kezdetétől számított 7 napon belül, írásban tájékoztatja a munkavállalót a munkáltatói jogkör gyakorlójáról.

[72] A felek között 2017. március 1-jén létrejött munkaszerződés 5. pontja nem tartalmazza, hogy ki a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperes vonatkozásában, az hiányosan került aláírásra. A munkáltató részére átadott 2017. március 1. napján kelt „Tájékoztató”-ban a 7. pont a munkáltatói jogkör gyakorlója vonatkozásában szintén nem tartalmaz megnevezést.

[73] A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes nem tájékoztatta a felperest a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről, mely mulasztást az alperes terhére kell értékelni.

[74] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a F/13. számú mellékletet a felperes meghamisította. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság ezen bizonyíték vonatkozásában is helytállóan mérlegelt, az indokolásával teljesszórően egyetértett.

[75] tanú10 tanú meghallgatását az alperes F/13-as számú bizonyíték hamis voltára tekintettel kérte meghallgatni, mivel az alperes félreértelmezte a felperes előadását, és az elsőfokú ítéletet, így nem volt szükséges a meghallgatása.

[76] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást, miszerint felperes vonatkozásában a munkáltatói jogkör gyakorlója tanú1 volt.

A várandósság bejelentése

[77] Az Mt. 6. § (1) bekezdése szerint a munkaszerződés teljesítése során – kivéve a törvény eltérő követelményt ír elő, úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

[78] A fenti jogszabályi rendelkezés alapján a felperesnek a terhesség tényét szükséges volt bejelentenie a munkáltató felé.

[79] Az elsőfokú bíróság a tények logikus láncolatát értékelve jutott arra a döntésre, miszerint valós, hogy a felperes terhességéről tanú1t tájékoztatta.

Közös megegyezés

[80] Az Mt. 64. § (1) bekezdése kimondja, hogy a munkaviszony megszüntethető közös megegyezéssel.

[81] Az Mt. 22. § (1) bekezdése szerint a jognyilatkozatot – ha munkaviszonyra vonatkozó szabály vagy a felek megállapodása eltérően nem rendelkezik – alaki kötöttség nélkül lehet megtenni. A munkavállaló kérésére a munkáltatónak a jognyilatkozatát akkor is írásba kell foglalnia, ha az egyébként nem kötelező.

[82] Az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a közös megegyezés tekintetében a felperest terheli a bizonyítási teher. Az elsőfokú bíróság az eljárás során helytállóan tájékoztatta a feleket, miszerint az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a munkaviszony megszüntetése a kiállított igazolás tartalmának megfelelően, a felek közös megállapodásával szűnt meg, és ez a létrejött szándék – okirat híján – a felek egyező akaratából teljesedésbe ment.

[83] tanú1 előadta, hogy Somogy Miss Vivien arra kérte a felperest, hogy döntse el, hogy felmondás vagy közös megegyezés legyen és a felperes a közös megegyezést kérte. Azonban „ezt követően a közös megegyezés részleteiről nem emlékszem, hogy lett volna egyeztetés”. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy amennyiben a felek közös megegyezéssel szüntetik meg a jogviszonyt, akkor abban az esetben annak részleteiről is szükséges megegyezni, mely nem történt meg, ennek következtében nem is jött létre a közös megegyezés.

[84] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően, miszerint tanú10 tanú ellentétes nyilatkozatot tett a felperessel szemben. tanú10 azonban egyértelműen elmondta, hogy a felperes felmondásáról és az eseményekről nincs közvetlen tudomása.

[85] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperesnek kellett egyértelműen, kétséget kizáróan bizonyítania, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel szűnt meg, mely nem történt meg.

[86] A másodfokú bíróság hivatkozik a BH2014.282 számú eseti döntésre, mely szerint a munkaviszony megszüntetésére irányuló közös megegyezésről szóló iratban a felek erre irányuló közös szándékát egyértelműen kifejezésre kell juttatni. Amennyiben a megállapodás nem tartalmazza a felperes ilyen nyilatkozatát és az erre irányuló szándéka a „megállapodás” körülményeiből sem vezethető le, a megszüntetés jogellenes, mert a közös megegyezés létrejötte nem állapítható meg.

[87] A BH2002.202. számú eseti döntés szerint, a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére irányuló megállapodásból ki kell tűnnie a megszüntetésre irányuló félreérthetetlen és valódi munkavállalói szándéknak. A BH.1999.331. számú eseti döntés rögzíti, hogy a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése csak írásba foglalva érvényes. A munkaviszony megszüntetéséről szóló írásbeli munkáltatói igazolás átadása és átvétele egymagában nem tekinthető írásba foglalt közös megegyezésnek. Ha azonban a szóbeli megállapodás alapján a megszüntetést mindkét fél végrehajtotta, egymagában az írásba foglalás elmaradása miatt nem állapítható meg a megszüntetés jogellenessége.

[88] Az irányadó tényállás alapján azonban egyértelműen igazolt, hogy a felperes nem kívánta közös megegyezéssel megszüntetni a jogviszonyt, amelyet alátámaszt az, hogy egy héttel később megtámadta a saját nyilatkozatát.

Az alperes egyoldalú jogellenes intézkedése

[89] Figyelemmel arra, hogy a munkáltató a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését nem bizonyította, így a munkaviszony az alperes írásba nem foglalt jogellenes intézkedésével szüntette meg. A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság indokolásával, ezért annak szükségtelen megismétlése nélkül elfogadta. Az alperes a felperes jogviszonyát felmondási tilalom alatt szüntette meg, így az intézkedés az Mt.65.§ (3) bekezdés a) pontja szerint jogellenes, ezért az Mt.83.§ (1) bekezdés ac) pontja alapján visszahelyezésnek van helye.

Sérelemdíj

[90] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj vonatkozásában is helytálló döntést hozott, melynek indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett, ezért annak szükségtelen megismétlése nélkül elfogadta.

[91] A másodfokú bíróság álláspontja szerint szükségtelen tanú2 informatikus tanú meghallgatása, figyelemmel arra, hogy az alperes tévesen értékelte a felperes által benyújtott F/13. számú bizonyítékot. tanú2 tanú egyébként a per érdemi részéről nem tudott volna nyilatkozni, figyelemmel arra, hogy a történeseknél nem volt jelen.

[92] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan zárta ki az alperes által csatolt bizonyítékokat megfelelő indokolással.

[93] A másodfokú bíróság tanú10 könyvelő tanú meghallgatását sem tartotta szükségesnek, figyelemmel arra, hogy a felek által becsatolt okiratokat az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, amellyel a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett. tanú10 tanú sem volt jelen az eseményeknél, ezért közvetlen tapasztalattal sem rendelkezett. Annak vonatkozásában pedig, hogy az okiratokról nyilatkozzon szükségtelen volt a meghallgatása, mivel azokat a bíróság értékelte.

[94] A másodfokú bíróság mellőzi az ítélet indokolásában tanú1 vonatkozásában az „apa” megnevezést, mivel nem családjogi keresetről döntött az elsőfokú bíróság.

[95] A másodfokú bíróság elutasította az alperes utólagos bizonyítási indítványát NAV-hoz benyújtott adóigazolás vonatkozásában, mivel a fogamzás időpontjának megállapítása szintén nem jelen bíróság feladata, továbbá az orvosszakértői kérdés. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy figyelemmel az alperes által előadott rövid időtartamra tekintettel a jelen perben nem is releváns ezen körülmény.

Záró rész

[96] A másodfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján kötelezte a pervesztes alperest másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján határozott meg.

[97] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. §-a alapján köteles fellebbezési illeték megfizetésére.

[98] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban pervesztes felperest a Pp. 102. §-a alapján, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdése alapján kötelezte fellebbezési illeték viselésére. Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[99] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2023. május 16.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulicity Mária s.k.
bíró